

Trzy wskrzeszenia

Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli – Rzym.15:4.

Trzy wskrzeszenia jakich dokonał Pan Jezus, można rozumieć jako obraz, który Pan Bóg chciał namalować dając nam, wiernym Jego naśladowcom, naukę na przyszłe zmartwychwstanie. Zmartwychwstanie to przedstawione jest jako etapy w Boskim zarządzaniu, nad którymi dziś się zastanowimy. Spójrzmy na nie na podstawie trzech historii biblijnych związanych z działalnością Pana Jezusa.

Pierwsza historia opisana jest w Łuk. 8:40-56.

WSKRZESZENIE CÓRKI JAIRA jako obraz na PIERWSZE ZMARTWYCHWSTANIE (Obj. 20:5).

Już na samym początku historii dowiadujemy się, że dziewczeczka była *jedynaczką*, w wieku *około dwunastu lat*. Kościół, Oblubienica Jezusa, również jest przez Biblię określana rodzajem żeńskim, panną, a co szczególnie *czystą* – *albowiem zaręczyłem was z jednym mężem, aby stawić przed Chrystusem **dziewicę czystą*** – 2 Kor. 11:2. Jak możemy zrozumieć, że Pańscy naśladowcy, którzy częstokroć mają żony, mężów, tworzą rodziny, mają być czystą dziewicą? O nich apostoł Jan mówi: *Ciś są, którzy się z niewiastami nie pokalali; bo pannami są. Ci są, którzy naśladują Baranka, gdziekolwiek idzie* – Obj. 14:4.

Ofiarowany obecnego Wieku, musi swoim życiem charakteryzować się czystością moralną. Nie mieć nic wspólnego z *wszeteceństwem, bałwochwalstwem, cudzym łożem, rozpustą, homoseksualizmem, złodziejstwem, chciwością, pijaństwem, oszczerstwem, ani zdzierstwem* – 1 Kor. 6:10. Takimi być może, niektórzy przed poznaniem Prawdy byli, lecz gdy przyjęli Prawdę do swego serca i przez chrzest pokazali, że umarli temu światu, z takimi grzechami nie mogą mieć żadnej styczności, ponieważ nie będą godni obywatelstwa w Królestwie Ojca. Czysta dziewica, zaręczona Jezusowi, musi charakteryzować się również czystością zrozumienia prawdy nauk Bożych: *...prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali* – Jan 4:23. Taki czciciel, którego szuka Sam Ojciec, nie może odchodzić swym zrozumieniem do innych trynitarnych bogów i ich zrozumienia doktrynalnego.

Jedynaczka

*Nie płaczcie, nie umarła, lecz **śpi*** – Łuk. 8:52.

Kościół Pański, wraz z zakończeniem swojej ziemskiej ofiary, zasypiał snem śmierci. Lecz kiedy przyszedł Jezus (po raz drugi) obudził ze snu swoją śpiącą pannę: *przyjdę znowu i wezmę was do siebie* – Jan 14:3.

Drugim werselem, który potwierdzałby powyższą myśl jest: *Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, ten ma żywot wieczny, a Ja go **wskrzeszę w dniu ostatecznym*** – Jan 6:54. Ten, kto w obecnym czasie przyjmuje ciało i krew Jezusa, po śmierci swego ciała, według obietnicy, zostanie wskrzeszony w dniu ostatecznym tego wieku złego – czyli końca Wieku Ewangelii w czasie drugiej Pańskiej obecności. Dlaczego wtedy? Ponieważ Pan Jezus obiecał, że przyjdzie znowu i weźmie do Siebie tych, którzy mieli zapas oliwy w naczyniach. Wtedy to Pan Jezus ujmuje za rękę jedynaczkę, dziewicę czystą i *po jednemu* (Izaj. 27:12 BG) prowadzi i zabiera do siebie. Ewangelista Marek dodaje do tej historii słowa: *I przykazał im usilnie, aby się o tym nikt nie dowiedział* – Mar. 5:43. Jakże często w Ewangelii Pan Jezus używa takich słów, dlaczego? *Aby widząc nie widzieli i nie nawrócili się*, a ten kto prawdziwie szuka – ten znajdzie, a ten co prawdziwie puka – temu otworzą. Ten, kto ma uszy ku słuchaniu i oczy ku widzeniu/oglądaniu, ten dostrzeże naukę o wyborze Kościoła, która nie jest powszechnie znana, nawet w ogólnie pojętym chrześcijaństwie. Jest to *tajemnica ukryta od wieków* (Efezj. 1:10; Kol. 1:26-27).

*On zaś, **ujawsz ją za rękę**, zawołał głośno: Dziewczynko, wstań* – Łuk. 8:54.

...a wy, synowie izraelscy, będziecie zbierani jeden za drugim – Izaj. 27:12. Nasz Mistrz, w czasie Swej drugiej działalności wobec Swych naśladowców, po jednym zabiera ich tam, gdzie przygotował dla nich wiele mieszkań.

Druga historia opisana jest w Łuk. 8:40-56.

WSKRZESZENIE MŁODZIEŃCA Z NAIN jako obraz na LEPSZE ZMARTWYCHWSTANIE (Hebr. 11:35)

Autor Listu do Żydów, w jedenastym rozdziale opisuje

bohaterów Starego Testamentu, którzy dla swej ufności i wielkiej wiary, co prawda, nie otrzymali tego, co głosiła obietnica (Hebr. 11:39), czyli rozmnożenia jako gwiazdy na niebie (obietnica ta dotyczy Kościoła), lecz mają zapewnione zmartwychwstanie lepsze.

*A gdy się przybliżał do **bramy** miasta oto wynoszono zmarłego, **jedyne**go syna matki, która była **wdową** – Łuk. 7:12.*

Brama miasta w tej historii oznacza, że miejsce tego lepszego zmartwychwstania jest przed nastaniem nowego okresu czasu. Święci Starego Testamentu jako pierwsi zostaną wzbudzeni przy nastaniu nowego Wieku, Królestwa Chrystusowego, miasta nowego Jeruzalem zstępującego z góry. Wdową jest Izrael, który nie miał męża, nadziei. Mężem tej wdowy był Pan Bóg, ale utracił go przez swą niewierność (Ezech. 16:8-15, 23:4-5, 12-13; Treń 1:1; Izaj. 50:1 – sami się odłączyli). Jedyńm synem wdowy był młodzieniec – syn narodu, święci Starego Testamentu, którzy mimo tego, że byli najlepszym synem, to i tak ciążyło na nich przekleństwo Adamowe i potrzebują wyzwolenia z niego. Byli jednakami w swych misjach, wyróżniali się spośród ludu, w którym żyli.

Podniósł się i zaczął mówić – Łuk. 7:15.

Po wzbudzeniu z martwych, święci Starego Testamentu od razu złączą swoją działalność w celu zwracania serc ojców ku synom (Mal. 3:24). Natomiast fakt, że rozeszła się wieść po całej Judei i okolicznej krainie oznacza, że powstanie świętych Starego Testamentu będzie wiadome całemu Izraelowi.

Wtedy lęk ogarnął wszystkich, i wielbili Boga, mówiąc: Prorok wielki powstał wśród nas i Bóg nawiedził lud swój – Łuk. 7:16.

Będzie to czas, gdy Izrael zrozumie, że Mesjasz, na którego cały czas czekają, już przyszedł i: *Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebudli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym – Zach. 12:10.* Po wskrzeszeniu młodzieńca nastąpi wielka radość i ludzie oddali chwałę Bogu. Gdy prorocy wstaną, znów będą podporą swej matki – Izraela i wszystkich ludzi. Wspólnie pokierują krokami świata tak, by ujrzano Zbawiciela wszelkie oko, w celu poznania i oddawania Bogu chwały.

Trzecia historia opisana jest w Jan 11:1-44.

WSKRZESZENIE ŁAZARZA jako obraz na ZMARTWYCHWSTANIE WSZYSTKICH LUDZI (1 Kor. 15:22)

W Łazarzu symbolicznie ukazany jest świat, który się stopniowo degradował (2 Tym. 3:2), aż w końcu symbolicznie umarł, by mogła okazać się Boża chwała przez niewiarygodne dla świata, powstanie z martwych na głos Pana. By przez następne 1 000 lat ich uleczyć.

Choruje ten, którego miłujesz – Jan 11:3.

Pan Jezus oddał Swe życie na okup za wszystkich, by móc ich uwolnić z niewoli grzechu i śmierci. W ten sposób Pan Jezus wypełnił dobrowolnie wolę Ojca, by oddać Swe życie za tych, których jako pierwszy umiłował Ojciec: *Albowiem tak Bóg umiłował świat... – Jan 3:16.*

Choroba ta nie jest na śmierć, lecz na chwałę Bożą – Jan 11:4.

Właśnie tą chorobą ludzkości Pan Jezus Sam został uwielbiony. Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięto się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, **ku chwale Boga Ojca – Jan 5:28 (BG); Filip. 2:9-11.**

Łazarz, nasz przyjaciel, zasnął – Jan 11:11.

Z tych słów wynika, że Jezus wraz z apostołami byli przyjaciółmi Łazarza. Tak też w przyszłości świat będzie potrzebował przyjaciela, by pomógł mu w jego biedzie. Jezus wraz z Kościołem będzie przyjacielem, który pomoże podnieść się ludziom z ich grzechów i upadków. Wskaże drogę ku doskonałości i społeczności z Panem Bogiem.

Była tam pieczara – Jan 11:38.

W określeniu pieczara możemy dostrzec biblijne piekło, w którym znalazł się Łazarz. To kraina umarłych, otchłań, grób. Łazarz znajdował się w grobie 4 dni, dlatego stwierdzono, że na pewno już cuchnie. W Łazarzu pokazany jest zdegradowany niemoralnością rodzaj ludzki, nad którym stanął Pan Jezus i zawołał: *Nie dziwuście się temu; boć przyjdzie godzina, w którą wszyscy, co są w grobach, usłyszą głos jego – Jan 5:28 (BG).* Na-

to miały 4 dni oznaczają 4 tysiące lat do Pana Jezusa, gdy rodzaj ludzki był w stanie wiecznej śmierci.

I zapłakał Jezus – Jan 11:35.

Nad niedolą człowieka, nad wszystkimi ludźmi pokazanymi w Łazarzu.

Usuńcie ten kamień – Jan 11:39.

Kamień to przekleństwo Adamowe, Boski wyrok sprawiedliwości, który przyciska człowieka w grobie. Bóg odebrał człowiekowi prawo do życia: *Oto człowiek stał się taki jak my: zna dobro i zło. Byleby tylko nie wyciągnął teraz ręki swej i nie zerwał owocu także z drzewa życia, i nie zjadł, a potem żył na wieki!* – 1 Mojż. 3:22. Nie kto inny, ale właśnie Żydzi muszą usunąć kamień, kamień obrażenia, aby świat zmartwychwstał (Rzym. 11:15). Gdy Pan Jezus zmartwychwstał, to kamień z Jego grobu został odwalony – zostało zdjęte przekleństwo.

Jeśli uwierzysz, oglądać będziesz chwałę Bożą – Jan 11:40.

Marta przez swą wiarę mogła dostrzec chwałę Bożą w znaczeniu wzbudzenia swego brata, a nam właśnie wiara pomaga oglądać i osiągnąć to, czego obietnica

dotyczyła, czyli rozmnożenia jako gwiazdy na niebie, tj. stania się Jezusową oblubienicą.

Łazarzu wyjdź! I wyszedł umarły, mając nogi i ręce **powiązane opaskami**, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: **Rozwiążcie go i pozwólcie mu odejść** – Jan 11:44-45.

Człowiek jaki się do grobu położy, taki powstanie, bo w grobie nie ma przemiany. Człowiek jest spętany złem dziedzicznie, aby się z niego oczyścić ludzie będą sobie nawzajem w przyszłości pomagać i samodzielnie się oczyszczając.

PODSUMOWANIE

Trzy wielkie cuda Pana Jezusa przywrócenia do życia są wspaniałą lekcją przywrócenia do życia wszystkich ludzi. Zarówno Kościoła, świętych Starego Testamentu, jak i całej ludzkości.

Niech powyższe przemyślenia zachęcą nas do walki o wiarę raz świętym podaną. Wiedząc, że okazja osiągnięcia pierwszego zmartwychwstania więcej się nie powtórzy, nie upadajmy na duchu, lecz trwajmy w wierze i uczynkach. Gdy przyjdą na nas trudne chwile nie smućmy się jako ci, którzy nadziei nie mają.

Tudryn Tomasz